

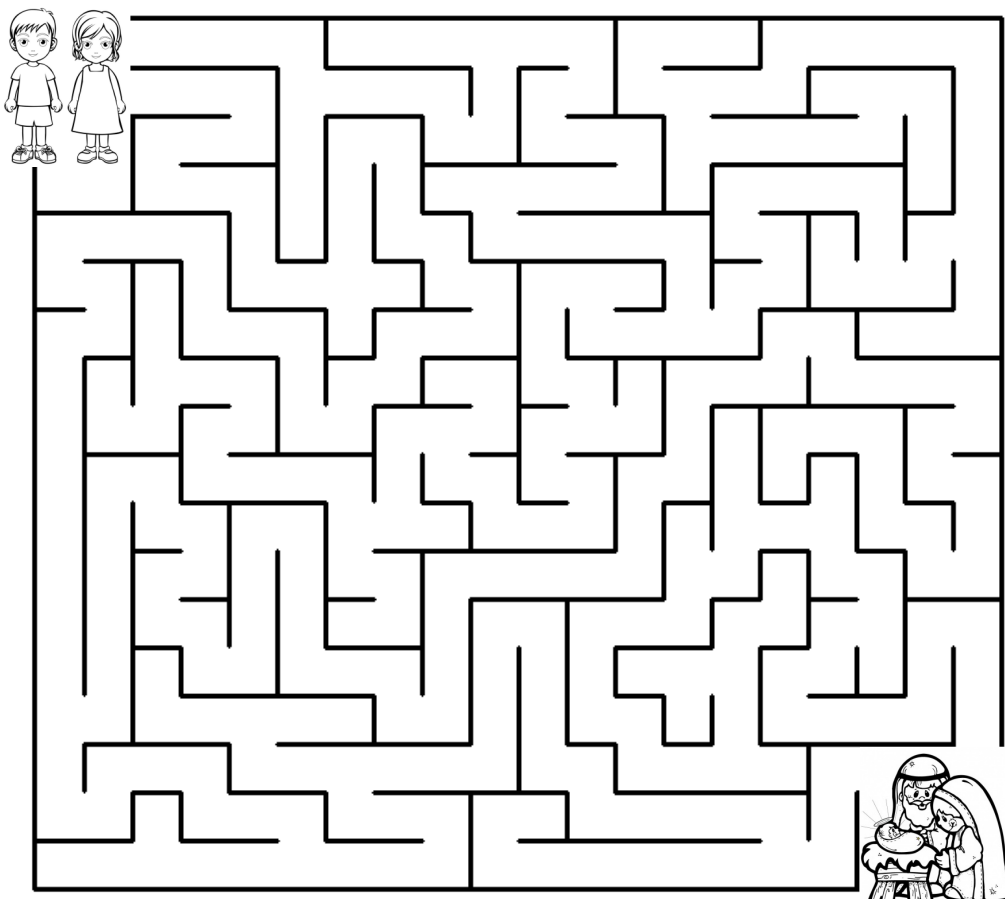
În așteptarea Crăciunului

nr. 1/6

Dragi copii,

Fiecare dintre noi își așteaptă ziua de naștere cu mare emoție, numărând săptămânile care îl mai despart de marea sărbătoare. Așa facem și noi acum, dar în așteptarea zilei de naștere a Fiului lui Dumnezeu, făcut om asemenea nouă. În așteptarea venirii Pruncului Isus, ne vom pregăti spiritual, dar și prin jocuri, iar fișele acestea sperăm să vă fie de ajutor!

Și pentru că suntem practic pe un drum spre sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Isus Cristos, începeți ajutându-i pe cei doi copii să ajungă la iesle.

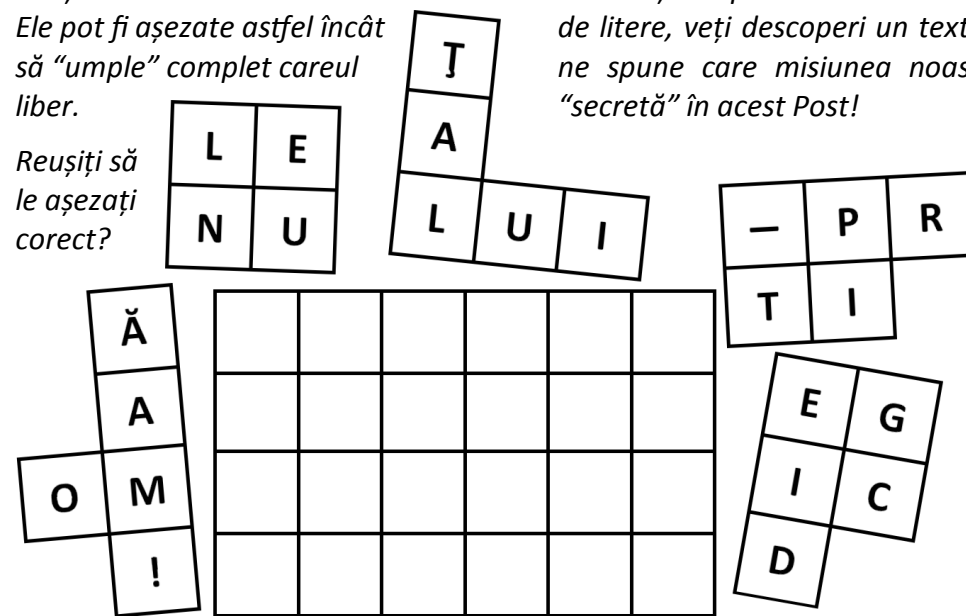
Iar acum o poveste! Este despre un copil care, în fiecare an, când se apropia Crăciunul, își punea în buzunar o pietricică și o purta mereu cu el. Când trebuia să își schimbe hainele, lua piatra și o punea cu grijă în haina pe care o îmbrăca.

Într-o zi, mama a observat și a întrebat: “De ce ții mereu în buzunar o pietricică?” “O folosesc ca să nu uit un ceva”, a răspuns copilul. “Ce? Pot să știu și eu?” “Desigur, mamă! Când eram mic, tu îmi povesteai despre un băiețel care, pentru ca să nu se piardă prin pădure și să găsească drumul spre casă, lăsa în urma sa pietricele... iar eu...” “Iar tu?”, l-a încurajat mama.

“Iar eu, când începe Postul Crăciunului, îmi pun în buzunar o pietricică. Pentru mine, mamă, lucrul acesta este foarte important. Simțind pietricica în buzunar, nu uit niciodată să fac fapte bune, să fac o rugăciune în plus, să evit cuvinte neplăcute și izbucniri de nerăbdare... ca și cum aș lăsa în urma mea, de-a lungul zilei, pietricele ca să pregătesc calea lui Isus care vine. Povestea aceea mi-a dat o idee bună!”

Aveți aici câteva blocuri cu litere.
Ele pot fi așezate astfel încât
să “umple” complet careul
liber.

Reușiți să
le așezați
corect?

Dacă ați amplasat bine blocurile
de litere, veți descoperi un text ce
ne spune care misiunea noastră
“secretă” în acest Post!

Știați că? Ierusalimul era o cetate înconjurată de pustiu. Când trebuia să sosească o persoană importantă, oamenii ieșeau din cetate și tăiau mărăcinii, astupau gropile, netezeau obstacolele, marcau drumul cu pietre.

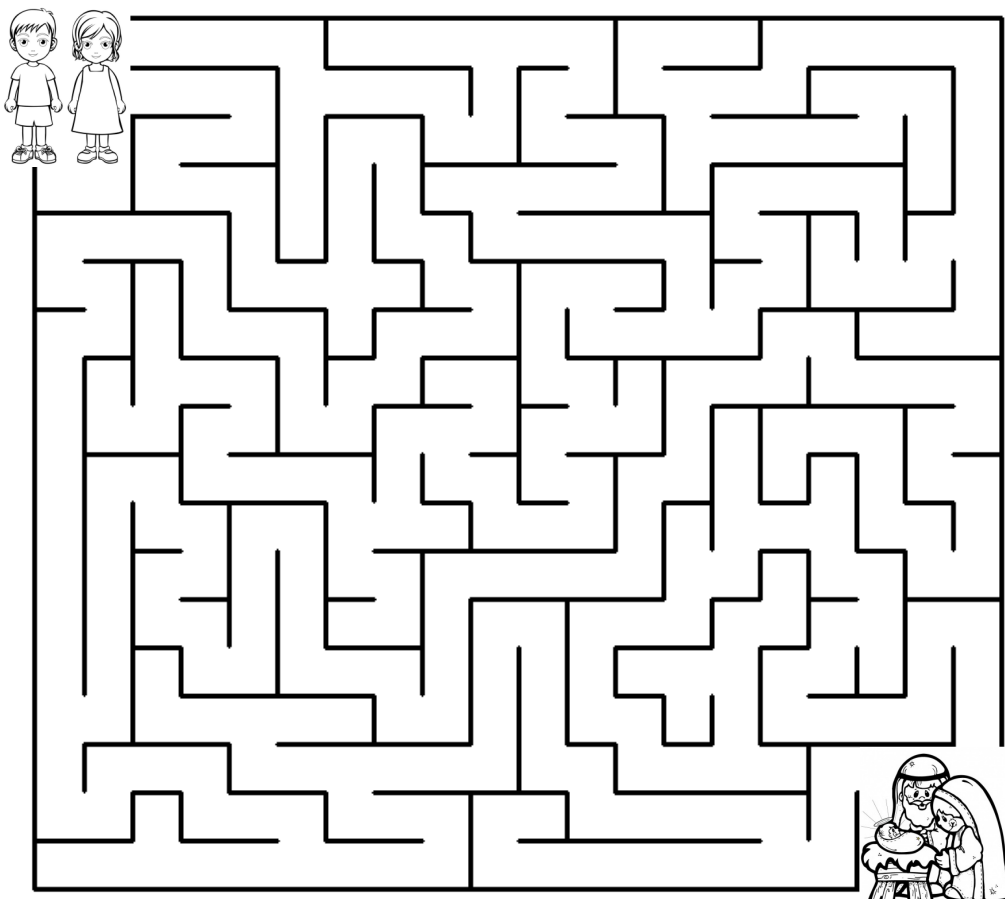
În așteptarea Crăciunului

nr. 1/6

Dragi copii,

Fiecare dintre noi își așteaptă ziua de naștere cu mare emoție, numărând săptămânile care îl mai despart de marea sărbătoare. Așa facem și noi acum, dar în așteptarea zilei de naștere a Fiului lui Dumnezeu, făcut om asemenea nouă. În așteptarea venirii Pruncului Isus, ne vom pregăti spiritual, dar și prin jocuri, iar fișele acestea sperăm să vă fie de ajutor!

Și pentru că suntem practic pe un drum spre sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Isus Cristos, începeți ajutându-i pe cei doi copii să ajungă la iesle.

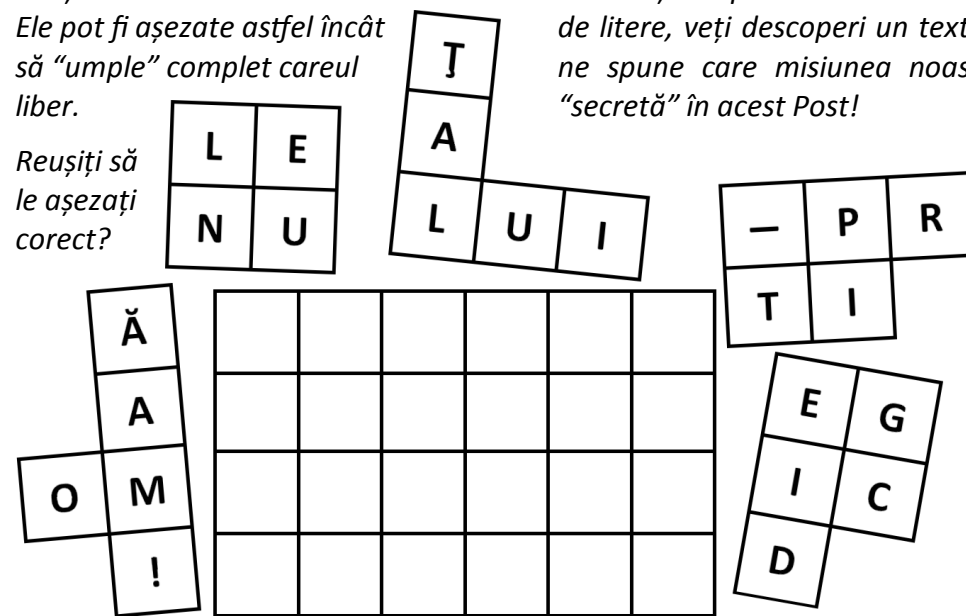
Iar acum o poveste! Este despre un copil care, în fiecare an, când se apropia Crăciunul, își pune în buzunar o pietricică și o purta mereu cu el. Când trebuia să își schimbe hainele, lua piatra și o pune cu grijă în haina pe care o îmbrăca.

Într-o zi, mama a observat și a întrebat: “De ce ții mereu în buzunar o pietricică?” “O folosesc ca să nu uit un ceva”, a răspuns copilul. “Ce? Pot să știu și eu?” “Desigur, mamă! Când eram mic, tu îmi povesteai despre un băiețel care, pentru ca să nu se piardă prin pădure și să găsească drumul spre casă, lăsa în urma sa pietricele... iar eu...” “Iar tu?”, l-a încurajat mama.

“Iar eu, când începe Postul Crăciunului, îmi pun în buzunar o pietricică. Pentru mine, mamă, lucrul acesta este foarte important. Simțind pietricica în buzunar, nu uit niciodată să fac fapte bune, să fac o rugăciune în plus, să evit cuvinte neplăcute și izbucniri de nerăbdare... ca și cum aș lăsa în urma mea, de-a lungul zilei, pietricele ca să pregătesc calea lui Isus care vine. Povestea aceea mi-a dat o idee bună!”

Aveți aici câteva blocuri cu litere.
Ele pot fi așezate astfel încât
să “umple” complet careul
liber.

Reușiți să
le așezați
corect?

Dacă ați amplasat bine blocurile
de litere, veți descoperi un text ce
ne spune care misiunea noastră
“secretă” în acest Post!

Știați că? Ierusalimul era o cetate înconjurată de pustiu. Când trebuia să sosească o persoană importantă, oamenii ieșeau din cetate și tăiau mărăcinii, astupau gropile, netezeau obstacolele, marcau drumul cu pietre.